

tariatet udarbejdede faktuelle arbejdsrapport om FN-observatører burde komme til hele medlemskabets kundskab. Forholdet var det, at navnlig Den forenede arabiske Republiks repræsentant i udvalget var utilfreds med visse dele af det nævnte arbejdsrapport og derfor ønskede det udvidet og ændret. Af en udtalelse fremsat i det særlige politiske udvalg af vicegeneralsekretær Ralph Bunche fremgik det, at sekretariatet var indforstået med at supplere materialet, men modsatte sig substantielle ændringer. Skulle sådanne foretages, kunne sekretariatet ikke længere tage ansvaret for papiret. Under disse omstændigheder argumenterede Den forenede arabiske Republiks repræsentant — til en vis grad støttet af Sovjetunionen — imod at stille papiret til rådighed for medlemskredsen uden for den af 33-magts udvalget nedsatte arbejdsgruppe. Denne uenighed reflekteredes i udvalgets rapport, og på det særlige politiske udvalgs første møde vedrørende nærværende spørgsmål rejste Irans repræsentant krav om, at arbejdsrapport blev stillet til medlemskabets rådighed. Der udspondt sig herefter en længere diskussion om dette spørgsmål, men efter konsultationer mellem de interesserede parter og udvalgets formand meddelte denne på udvalgets sidste møde, at der var opnået enighed om, at der ville blive taget passende skridt af 33-magts udvalget til uden forsinkelse at stille materialet til rådighed for andre interesserede medlemslande, så snart sekretariatet havde forsynet arbejdsudvalget med de ønskede supplerende oplysninger.

III. Resolutionen.

Den 17. december fremsatte en række afro-asiatiske lande et resolutionsforslag, som i sin operative del anmoder 33-magts udvalget om at fortsætte sit arbejde i henhold til resolutionen 2308 (XXII), gentager anmodningen til udvalget om at holde Generalforsamlingen regelmæssigt underrettet om gjorte fremskridt, og yderligere anmoder 33-magts udvalget om at fremsende til Generalforsamlingen så hurtigt som muligt og ikke senere end den 24. samling en omfattende rapport vedrørende FN's militære observatører såvel som en fremskridtsrapport om sådant arbejde, som udvalget måtte være i stand til at udføre ved-

rørende andre former for fredsbevarende operationer.

Resolutionsforslaget vedtoges i udvalget den 18. december 1968 med 85 stemmer for, ingen imod, medens 3 afstod (Congo (Kinshasa), Ghana og Irland). Congos (Kinshasas) repræsentant afgav umiddelbart inden afstemningen et indlæg, i hvilket han i lighed med sit indlæg forrige år så håndfast, som det overhovedet kan gøres, fremførte de synspunkter om de fredsbevarende operationer, det konstitutionelle problem og finansieringsproblemet, som bl. a. de vestlige lande principielt forfægter.

Resolutionen (res. 2451) vedtoges i Plenarforsamlingen den 19. december 1968 med 101 stemmer for, 2 imod (Albanien og Den centralafrikanske Republik); medens 3 afstod (Congo (Kinshasa), Cuba og Mali). Interessant var det at bemærke, at Irland og Ghana, der i udvalget havde afstået, valgte at stemme for resolutionen i Plenarforsamlingen.

Det særlige politiske udvalgs beretning: A/7455.

Beretning fra generalkommissæren for FN's hjælpeorganisation for Palæstina-flygtninge i Det nære Østen (UNRWA).

(Dagsordenens punkt 34).

Det særlige politiske udvalg behandlede den 11. november 1968 samt i tidsrummet 18. november til 13. december spørgsmålet om de arabiske Palæstina-flygtninge. Debatten fandt sted på basis af beretningen om UNRWAs arbejde i tidsrummet fra 1. juli 1967 til 30. juni 1968.

Som i tidligere år gav udvalget tilladelse til, at repræsentanter fra „Den palæstinensiske befrielsesorganisation“ og „Den palæstinensisk-arabiske delegation“ kunne fremsætte deres synspunkter, uden at dette indebærer nogen godkendelse af de nævnte organisationer.

I. Debatten.

1. Helt ekstraordinært indledtes spørgsmålets behandling med en erklæring afgivet af generalsekretæren. I sit indlæg opfordrede U Thant udvalget til enstemmigt at gå ind for, at UNRWAs mandat, der udløber den 30. juni 1969, forlænges „for en praktisk